

Yazar Hakkında

1966 İzmir doğumlu olan Yazar, Araştırmacı ve Öğretmen Erhan Kolbaşı Dışişleri Bakanlığı'nda 25 yıl süreyle İdari Ataşe, Yardımcı Konsolos ve Konsolos olarak görev yapmış, 2016 yılında Dışişleri kariyerini noktalamıştır.

Özellikle Washington, DC ve New York görevleri sırasında, 8 yıl boyunca, dünya dışı uygarlıklara ilişkin yeni bir sosyal bilim disiplini olan “exopolitika” alanında araştırma ve faaliyetler yürüten Exopolitics Institute (Exopolitika Enstitüsü) bünyesindeki program ve çalışmalara katılan yazar, “UFO Fenomeni ve Dünya Dışı Uygarlıklar” konusuna dair birçok makale kaleme almış ve sunumlar yapmıştır. Erhan Kolbaşı 2016 Ağustos ayında Exopolitics Institute üyeliğine seçilmiştir. Kolbaşı gerek ABD’de, gerekse Türkiye’de çok sayıda alıkonma ve bireysel temas vakası üzerinde de çalışmış, özellikle konunun metapsişik ve ruhsal boyutlarına odaklanmıştır.

Yazar ayrıca, Akdeniz Üniversitesi bünyesindeki bir sosyal sorumluluk projesi olan “60+ Tazelenme Üniversitesi”nde bir yıl süreyle exopolitika/ufoloji dersleri vermiştir.

Kolbaşı, 2019 yılında “Dünya Dışı Temas Araştırması Oluşumu”nu kurmuş olup, FREE (Dr. Edgar Mitchell Foundation for Research into Extraterrestrial Experiences) Vakfı’yla da işbirliği halinde, dünya dışı temaslara ait verilerin sosyal bilim metodolojisine dayalı olarak araştırılması amacı taşıyan uzun soluklu bir proje üzerinde çalışmaktadır.

Yazarın *Galaktik Diplomasi* isimli kitabı 2016 yılında, *Kozmik Dokunuş In Vitro* kitabı 2017 yılında, *Novus* isimli kitabı 2018 yılında, *Mutatio* isimli kitabı ise 2019 yılında yayımlanmıştır.

Kolbaşı, 2020-2022 yılları arasında “Ergün Arıkdal Ruhsal Araştırmalar Enstitüsü”nde metapsişik ve dünya dışı temaslar konusunda dersler vermiştir.

DESTEK YAYINLARI: 1746
ARAŞTIRMA 386

ERHAN KOLBAŞI / 77

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon DıŐ Tic. A.Ő.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk AkŐun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Editör: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: Sedat Gösterikli

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Mesud Topal-Nursefa Üzüm Kalender-Samet Ersöz

Reklam ve Tanıtım: Selen ÇavuŐovalı-IŐıl Ilgıt ŐimŐek

Destek Yayınları: Nisan 2023
Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-441-897-6

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 NiŐantaŐı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

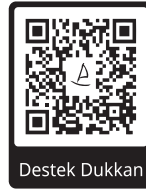
www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

ERHAN KOLBAŞI

YETMİŐ

YEDİ

**RUHUN ve
VAROLUŞUN
BÜYÜK YASALARI**

*“Çimenler daha yeşildi...
Işıklar daha parlaktı...
Her şey daha lezzetliydi...
Harikalarla dolu gecede...
Dostlar yanı başımızda...
Şafağın sisi parlıyordu...
Su akıp gidiyordu sonsuz nehirde...
Sonsuza dek...
Daima...”*

“High Hopes” (Büyük Umutlar), Pink Floyd

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	11
1- Tavan Arası	13
2- Makinist.....	16
3- Bulut.....	19
4- Heykel	22
5- Dağcılar	25
6- S.O.S.....	31
7- Tesisat.....	34
8- Merdiven	36
9- Kozmonot.....	40
10- Soyguncu	43
11- Tren.....	46
12- Atölye	49
13- Çalar Saat.....	53
14- Far	58
15- Terzi	61
16- Penaltı.....	65
17- Kavanoz	68
18- İkizler.....	70
19- Ressam.....	74
20- Zümrüt Taşı.....	77
21- Mağara	80
22- Kristal Küre.....	84
23- Kuş	88

24- Teras	91
25- Kutsal Kasa	95
26- Deney	100
27- Randevu	104
28- Mıknatıs	108
29- Demir Kral	111
30- Projektör	115
31- Tohum	118
32- Su	121
33- Harddisk	123
34- Üst Kattakiler	127
35- Gemi	131
36- Sandalye	134
37- Okul	138
38- Perdeler	141
39- Apollo-Soyuz	145
40- Navigasyon	149
41- Güneş	153
42- Trafo	156
43- Plak	160
44- Yasa	163
45- Şelale	166
46- Bahçe	169
47- Irmak	173
48- Çukur	176
49- Doğum	180
50- Valiz	184

51- Ayna.....	188
52- Santral.....	192
53- Kanat	194
54- Koan	196
55- Kaleci.....	199
56- Asla	202
57- Kaza.....	205
58- Kule	208
59- Panzehir	212
60- Yılanlı Köy.....	214
61- Dayan!.....	217
62- Yelkenli.....	220
63- Ahtapot	223
64- Ayak İzleri.....	225
65- İp Cambazı.....	229
66- Karıncalar.....	232
67- Koku.....	235
68- Mektup	238
69- Kast.....	242
70- Alfabe.....	245
71- Sonar	248
72- Protein	250
73- Masamune Kılıcı	253
74- Dilekçe	256
75- Denge	258
76- Test.....	260
77- Olan.....	262

GİRİŞ

Varoluşun her unsuru, yersel de olsa, göksel de olsa, birbirinin yansımasıdır...

Her zerre, ezelden bu yana kendi içyapısına kaydolan büyük ilahi yasaların sınırları içinde tekâmül eder, yükselir, büyür, gelişir...

Örneğin:

İnsan modeli aslında hem evrensel idare mekanizmasının hem de evrensel yasaların küçük bir maketidir. En tepedeki beyin organizatörüne bağlı bir sürü sistem, organlaşmalar, organları meydana hücreler... Hücreleri meydana getiren yapıtaşlarını düşününüz. Her birinin görevi farklıdır ama birbirleriyle yardımlaşma içerisinde çalışırlar. Her bir sistem, her bir organ birbiriyle bilgi alışverişinde bulunur. İnsan bedeni de tıpkı evrenin kendisi gibi bir organizatörler ve organlar sistemidir. Kollar, bacaklar gibi ikili sistemler evrensel düalite sisteminin bir yansımasıdır.

Evrensel yasa ve prensipler değişmez olmakla birlikte, kâinatın her katmanında, her farklı tekâmül sahasında, varlık sistemlerinin ihtiyaçlarına göre farklı formlar alır, farklı tezahürler gösterirler.

Büyük kozmik kanunlar öyle kapsayıcı, öyle sarıp sarmalayıcıdır ki aynı kanun bir yandan devasa bir galaksiyi meydana getirirken, bir yandan da Dünya Okulu'ndaki günlük yaşamımızda karşımıza bambaşka bir görünüşle çıkar. Yasa aynı yasadır ama kendisini fizik bir gelişim ortamının koşullarına adapte etmiştir.

Dünya beşeri de, dünyanın maddesel koşullarına, doğa ve fizik yasalarına uyumlanmış, ruhsal enerjisini bu yasalar sınırları içinde dünyada uygulamaya çalışan tekâmül yolcularıdır. Beşer zihni, fizik-üstü mekanizma ve kavramları ancak üçboyutlu fizik âlemin sistematiği ve sembolizmi içinde kavrayabilmektedir.

İşte bu bakımdan, ruhsal yasa ve ilkeleri dünyasal olgu ve kavramları kullanarak, analogi ve metafor diliyle aktarmak en uygun, en anlaşılır, en verimli yol gibi görünmektedir.

Bizler, “Dünya” adını verdiğimiz bu büyük test, analiz ve sentez okulunda, ruhsal yasa ve ilkelerin ipuçlarını “olaylarla” ve bireyler arası etkileşimlerle sezinleyip bunların sonuçlarını çok büyük ölçeklere projekte ederek, tüm kozmosu kapsayan yasaları anlamak için bulunuyoruz.

Her olay, her deneyim, her acı, her sevinç, her kayıp, her kazanç; kısacası yaşadığımız her yaşam serüveni bize büyük varoluş kanunlarını idrak etme ve bunlara sonsuz tekâmül yolumuzda giderek daha fazla hâkim olma uygulaması yaptırıyor.

Dünya yaşamında gördüğümüz en basit olgu dahi yüce ilkelerin parmak izini taşıyor.

İşimiz bu izleri takip ederek aydınlanmak, uyanmak...

Sır burada... Tam da gözlerimizin önünde...

TAVAN ARASI

Apartman hayatının kendisine göre zorlukları vardır.

Yaşama dair farklı fikirleri, değişik tarzları, bambaşka algıları olan bireylerin oluşturdukları minik ölçekte bir ülke gibidir apartman...

Zordur birlikte yaşamak... Hiç kolay değildir yekvücut hareket etmek...

Hele apartman sakinlerinin “sorumluluk duygusu” sicilleri çok parlak değilse...

40 daireli bir apartmanımız olsun.

Apartmanımızın çatısına, depo olarak kullanılmak üzere kocaman bir tavan arası boşluğu koyalım. Sonra bu boşluğu daire sayısına göre 40 küçük bölüme ayıralım.

Sorumsuz apartman sakinleri yıllar içinde kendilerine ayrılan depo bölümlerine çerçöplerini, ıvır zıvırlarını, küflü paslı, eski püskü eşyalarını yığmış olsunlar.

Bir zaman sonra, tavan arasındaki çerçöp yığını öyle bir hale geliyor ki...

Aksiyon orada başlıyor...

Önce dayanılmaz bir koku yayılıyor...

Sonra kedi iriliğinde, sincap çevikliğinde fareler ortaya çıkıyor...

En sonunda, çerin çöpün yarattığı çatlaklardan sızan yağmur suları merdivenlerden aşağıya ince ince akıyor...

Sızdıkça çatlaklar büyüyor... Çatlaklar büyüdükçe, ince ince süzülen sular artık oluk oluk çağlamaya başlıyor...

Başlarına gelen felaketlerin kendi besleyip büyüttükleri çerçöp yığınlarından kaynaklandığını hâlâ anlayamayan apartman sakinleri kokuyu parfümlerle bastırmaya, fareleri ilaçlarla öldürmeye, çatlakları da sıvayla kapatmaya çalışıyorlar.

Tavan arası konuşabilir mi? Konuşamaz.

Peki o zaman, tavan arası, “Beni iyileştirin, beni temizleyin, beni ıslah edin!” çağrısını nasıl yapar? Apartman sakinlerine sesini, çılgılığını nasıl duyurur?

Koku yayar, fare üretir, çatlaklardan su sızdırır...

Dünya gezegeninin tavan arası, gezegenin “astral sahası”dır. Çeri çöpü, ıvır zıvır, pası küfü ise, bu bitkin kürenin üzerinde yaşayan biz yarı-şuurlu sorumsuzların eylemleri, negatif düşünce formlarıdır. Bu düşünce formları kara bulutlar gibi gezegenin etrafını sarar, incecik partiküller halinde yapışır, bulaşır, ışığı geçirmez.

Dünyanın tavan arasını sürekli kirletiyoruz. Bu kirlilik “olaylar” tarzında tezahür ederek kendi kendisini temizlemeye, çılgılığını bize duyurmaya çalışıyor. Kirlilik “şok edici” ve “uyandırıcı” olaylar kisvesinde kendisini göstermek zorunda kalıyor.

Doğa olayları görünümünde çılgılık atıyor.

Toplumsal olaylar görünümünde bağıyor.

Savaşlar görünümünde sesleniyor.

Hastalıklar, salgınlar görünümünde haykırıyor.

Kendi “yarattığımız” çerimiz çöpümüz bize sevgisizlik, nefret, kin, ego, bencillik, kıskançlık, merhametsizlik, adaletsizlik, despotluk, bağınazlık, kötülük olarak geri yansıyor.

Gezegenin tavan arasını temizlemenin tek yolu, “yukarıdaki” cümlede simsiyah vagonlar gibi sıralanmış tatsız tanımlamaların zıddını üretmektir. İç fabrikamızda, ruh atölyemizde

dengeleyici değerler imal etmemiz gerek. Tavan arasını temiz tutmak gerek.

Olaylar meydana geliyor, şoklara maruz kalıp sarsılan insan toplulukları kısa bir süre, merhamet, yardımlaşma, birlik olma gibi pozitif değerlere yöneliyor ama olan bitenin kendilerine anlatmaya çalıştığı “şey”i göremeyip, içindeki bilgiyi kaçırdıkları için bu bezdirici zincir bir türlü kırılmıyor. Her defasında kapının önüne kadar gelip, eşiği atlayamadan geri dönüyoruz. Kirli, asitli bir yağmur yağıyor. Kirli sular yeniden buharlaşıp kapkara bulutlar haline geliyor. Kısırdöngü bitmiyor, tükenmiyor, nefes aldirmiyor.

Tavan arasındaki pislik yığını “temizlenemez” noktaya ulaşmadan önce kolları sıvayıp işe girişmek lazım...

40 dairenin sakinlerinin hiç olmazsa 20’si tavan arasına “temiz eşya” koymalı...

Her daire sakini kendi deposunu temizlemeye çabalamalı...

Aksi takdirde tavan arasını yakacaklar...

Tabii apartmanla birlikte...

MAKİNİST

Öyle muazzam, öyle büyük bir demiryolu şebekesi ki...

Tam 8 milyar tren, tam 8 milyar makinist var...

Elbette, bu kadar çok sayıda trenin kalkış saatlerini, adeta örümcek ağı gibi örülmüş demiryolu sistemi içinde birbirleriyle çarpışmadan ilerlemelerini, gereken istasyonlarda, gereken zamanlarda bulunabilmelerini sağlayacak, çok büyük bir Kontrol Merkezi de var.

Trenlerin kalkacakları istasyonlar, yolda uğrayacakları istasyonlar ve varacakları istasyonlar önceden planlanmış olduğu için makinistler bu plan dahilinde hareket edecekler.

Ancak bu dev tren şebekesini idare eden Kontrol Merkezi, demiryolu ağının yoğunluğunu dikkate alarak, makinistlere yolda hat değiştirme yetkisi veriyor. Makinistler, yolda karşılaşacakları bazı kritik durumlar, beklenmeyen engeller, acil haller karşısında, kendi mesleki deneyimleri oranında, serbest irade ortaya koyarak, önceden belirlenmiş hatlardan ayrılmaya tercihinde bulunabiliyorlar. Bu durumda Kontrol Merkezi derhal makas değiştiriyor ve 8 milyar trenin işler halde bulunduğu şebekenin tüm planı derhal bu değişime göre *yeniden şekilleniyor*.

Her bir trenin en ufak bir tercihi, tüm şebekenin anında buna göre düzenlenmesine sebep oluyor, ancak bu otomasyon sistemi öylesine mükemmel oluşturulmuş, öyle gelişmiş

bir algoritma kullanılmış ki bu tercihler, sistemin genelinde en ufak bir aksamaya dahi yol açmıyor.

Trenlerin her biri farklı zamanlarda kalkış yapıyorlar.

Aynı istasyonda, aynı dakikada buluşması gereken trenler mutlaka buluşuyor.

Buluşmaması gereken trenler buluşmuyor, varış saatleri çakışmıyor.

Hiçbir tren bir başka treni engellemiyor.

Yolda arıza yapan tren olursa, kurtarma ekipleri derhal müdahale edip o treni hattan çekiyorlar, yerine başka bir tren geliyor ve hat işleyişine devam ediyor.

Trenler makas değıştirseler dahi, Kontrol Merkezi'nin kurduğu sistemin ince ayarlamalarıyla, muhakkak en başta hedeflenen istasyona varıyorlar. Makinistlerin yolda karşılaştıkları engeller dolayısıyla yaşadıkları gecikmeler, tren saatlerinin aksamasına yol açıyor gibi görünse de, algoritma, uygun hatlarda trenlerin hızlarını artırarak açığı kapatıyor.

Zaman zaman, doğrudan Kontrol Merkezi tarafından sistem içine dahil edilen gelişmiş bazı lokomotifler, kirlenmiş, bozulmuş, yıpranmış rayları temizliyor, yeniliyor, yolları açıyor.

Her makinist kendi hattında ilerliyor...

8 milyar makinist, 8 milyar trenle, aynı anda farklı tercihler yapsalar dahi, sistem kendi kendisini derhal reorganize edip, her bir trenin varış istasyonuna ulaşmasını sağlıyor.

Ya raydan çıkanlar?

O trenler de öyle ya da böyle, eninde sonunda bir raya sokuluyorlar...

O işler Kontrol Merkezi'nin işleri...

Kader; seçme özgürlüğünden doğan sebep-sonuç bağlantılarının belli noktalarda buluşmasıdır.

Kader; varlıkların serbest iradeleriyle her an yaptıkları tercihlerin, genel tekâmül yürüyüşünü sürekli olarak reorganize etmesinden ortaya çıkan en yüksek olasılıkların bileşkesidir.

Her birimiz bir ana plana uygun olarak hareket etsek dahi, yolda karşılaştığımız engeller, sorunlar, zayıflıklarımız, zaaflarımız, dirençlerimiz, idrak eksikliklerimiz, bağımlılıklarımız bizi yavaşlatır, geciktirir. Yaşamımızın belli bölümlerinde yol ve makas değiştiririz. Serbest iradelerimizle “her an” sayısız tercihler yapar, sayısız kararlar veririz.

Tüm bunlar, muhteşem bir “geri besleme” sistemi içinde, her an “merkeze”, yani dünya tekâmül planını idare eden ruhsal mekanizmaya veriler taşır. İlahi mekanizmaların uzantıları bizleriz ve o mekanizma bizlerden ulaşan enformasyonla, bir kapalı-devre sistem içinde, insanlığın ortak kaderini her an yeniden organize eder.

Hiçbir varlığın iradesi, bu yolda, bir başka varlığın iradesiyle çelişmez. Çelişiyor gibi görünse de, görünenin ardındaki gerçek bambaşkadır. Yollar kesişir, birleşir, ayrılır ama her bir varlık –her ne yaparsa yapsın, tercihini hangi yönde kullanırsa kullansın– sadece diğerlerinin gelişim ihtiyaçlarının karşılanmasına ve bütünsel varoluşa hizmet eder. “Bütün”ün bir uzantısı olarak, kendisi tekâmül ettiği gibi, “Bütünsel Şuur”u da değiştirir, geliştirir, yükseltir.

Ana hedef Dünya Okulu’ndan mezuniyettir ve o hedefe mutlaka ulaşılabacaktır.

Kaygıya yer yok...

Kontrol Merkezi 7 gün, 24 saat çalışıyor...

Merkez’in ışıkları sabaha kadar yanıyor...

BULUT

Gökyüzünde devasa bir “bulut” var...

Bu bulut, içinde, dünyanın her yerine yağmur olarak yağabilme kudreti taşıyor...

Bulut sonsuz bir hareketsizlik halinde...

Öyle bir gün geliyor ki kendisinin “bulut” olduğunu bilmeyen dev bulut, içinde taşıdığı yağış isteğinin dayanılmaz itilimiyle, kendi merkezinden dışarıya doğru hareketlenerek sınırlarından fıskırmaya, dünyanın en ücra köşelerine kadar yağmur damlalarını götürmeye karar veriyor.

Devasa bulut, dünyanın her yanına yayılabilmek ve –uzak olsun yakın olsun– her memleketin toprağına can vermek isteğiyle kendisini çok sayıda küçük “bulutçuk”lara ayırıyor.

Aynı buluttan ayrılan ve aynı bulutun özünü taşıyan bulutçuklar kendi arzularına göre gezegenin her yerine dağılıyorlar.

Bazı bulutçuklar soğuk rüzgârların estiği dondurucu kuzeye yöneliyor, özlerindeki yağış itilimini “kar” olup yağarak gerçekleştiriyorlar. Onlar kendi yağış deneyimlerini “yarı-katı, bembeyaz tanecikli buz billurları” olarak nitelendiriyorlar.

Bir kısım bulutçuk tropikal bölgelere gidiyor ve özlerindeki yağış itilimini muson yağmurları olup yağarak gerçekleştiriyorlar. Onlar kendi yağış deneyimlerini sıvı, çok şiddetli ama kısa süreli olarak nitelendiriyorlar.